

for store administrative byrder, hvorfor det er bestemt, at miljøministeren kan bestemme, at offentliggørelse i nærmere angivne tilfælde ikke skal finde sted.

Til nr. 16 (§ 47, stk. 3).

Forslaget er en konsekvens *dels* af ændringerne i lovens kap. III, jfr. herved forslaget til en ny § 17 (i ændringsforslagets § 1, nr. 13), der indeholder de regler om fredningssagers behandling, der afløser bl. a. den gældende lovs §§ 14–16, *dels* af den ændrede opbygning af klagebestemmelserne i § 58, jfr. ændringsforslaget § 1, nr. 28.

Til nr. 17 (§ 47 a).

Formålet med den foreslåede undtagelsesregel i § 47 a, stk. 2, nr. 2, er – i overensstemmelse med formålet med de gældende bestemmelser i § 47 a, stk. 2, nr. 2 og § 47 a, stk. 2, nr. 5, jfr. FT 1971/72, tillæg B, sp. 1942 (§ 47 a, stk. 2, nr. 2) og FT 1974/75, tillæg A, sp. 2549 f (§ 47 a, stk. 2, nr. 5) – at undgå dobbeltadministration.

I det omfang anlæg eller anlægsarbejder er godkendt af amtsrådet, henholdsvis hovedstadsrådet, eller eventuelt miljøministeren, i henhold til reglerne i forslaget til § 43, kan sådanne arbejder fortsat gennemføres, uden at der kræves tilladelse fra fredningsnævnet efter § 47 a, stk. 1. Den i forhold til de gældende bestemmelser ændrede formulering tager alene sigte på at understrege dette, samtidig med at der er taget hensyn til ophævelsen af fredningsplanudvalgene, som er nævnt udtrykkelig i den gældende § 47 a, stk. 2, nr. 5. Forslaget indebærer således ikke realitetsændringer.

Den ændrede formulering af § 47 a, stk. 2, nr. 2, har til følge, at bestemmelsen nu tillige omfatter dambrug, således at den gældende undtagelsesbestemmelse herom i § 47 a, stk. 2, nr. 5, kan opheves.

Til nr. 18 (§ 54, stk. 1).

Ved den foreslåede ændring af § 54, stk. 1, er der indføjet et udtrykkeligt forbud mod at medtage løse hunde på offentlige og private strande. En tilsvarende bestemmelse findes i § 55, stk. 3, nr. 5.

Løse og strejfende hunde på strandene har i badesæsonen vist sig at være til gene for andre badegæster, og de vil året rundt kunne påføre dyre- og fugleliv forstyrrelser og skader.

Forbuddet omfatter kun løse hunde og gælder kun for de af § 54 omfattede strandarealer m. v. og ikke for vandet.

Forbud mod i det hele taget at medtage hunde på stranden og i vandet er i flere tilfælde nedlagt for populære badestrande med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven.

Til nr. 19 (§ 54, stk. 5).

En bestemmelse svarende til forslaget § 1, nr. 19, har tidligere været gældende, men den blev ophævet ved lovændringen i 1969. Baggrunden herfor var, at man ikke forudså, at der kunne blive tale om ved dispensation fra hovedreglen i stk. 1 at gennemføre begrænsninger i adgangs- og opholdsretten, jfr. naturfredningskommissionens betænkning (461 og 467/1967), side 323, 2. spalte og bemærkningerne til § 54 i forslaget til 1969-loven, FT 1968/69, tillæg A, sp. 1876. Et behov for at tydeliggøre lovens anvendelsesområde, for at skabe dispensationshjemmel og ønsket om at tilvejebringe en straffehjemmel i tilfælde af overtrædelse, udgør begrundelsen for, at bestemmelsen foreslås optaget i loven igen.

Anbringelse af både på strandbredden i større omfang, således at de er til væsentlig ulempe for almenhedens færdsel og ophold, omfattes af bestemmelsen.

Såfremt der er behov for etablering af pladser for mere permanent anbringelse af både på strandbredden, vil det være naturligt, at dette løses af de planlæggende myndigheder i samarbejde med ejeren og fredningsnævnet, jfr. § 54, stk. 4 og 5.

Det forudsættes, at den sædvanestemte bilkørsel og parkering, der finder sted fortrinsvis på visse strækninger langs den jyske vestkyst, vil kunne finde sted i samme omfang som hidtil, indtil der med hjemmel i stk. 6 eller eventuelt på andet retsgrundlag (færdselsloven) sker regulering heraf.

Til nr. 20 (§ 54, stk. 7).

Ændringen i stk. 7 er redaktionel.

Til nr. 21 (§ 54, stk. 9).

Tilføjslen til § 54, stk. 9, har til formål at skaffe lovhjemmel for en beføjelse for miljøministeren til i Sønderjylland at regulere forholdene på de særskilt matrikulerede strandbredder, hvor den ældre retstilstand fra før 1920 er opretholdt. Den almene benyttelsesret til de omhandlede strandbredder har især skabt problemer i forbindelse med en for stor koncentreret af både på strandbredderne til gene for badelivet.

Det forudsættes, at der ikke herved skabes snævrere grænser for udøvelsen af almenhedens rettigheder end for den øvrige del af landet.